

[Drachmann.]

lighed til at stille enhver i denne Sal overfor sit Ansvar overfor de alvorlige Problemer, der indeholdes i dette Lovforslag. Men jeg vil alligevel endnu i Dag, inden det bliver for silde, rette en bestemt Hensstilling til den højtærede Udenrigsminister og ledsage denne med nogle Betragtninger, idet man jo nok kan sige, at Begivenhederne har en noget vel stærk Fart paa i disse Tider baade herhjemme og ude.

Jeg maa først erkende, at den højtærede Udenrigsministers Tale i sin alvorlige Dybde jo var et ubetinget Fremskridt. Jeg tør ogsaa sige, at den udenfor den høje Rigsdag er blevet modtaget med Interesse. Den var et Fremskridt, fordi den anerkendte Problemer, som vi for længst har paapeget — ikke altid med lige stor Genklang i den høje Rigsdag. Den var altsaa en Anerkendelse af, at disse Problemer eksisterer. Desværre bliver jeg nødt til at tilføje, at med Hensyn til Midlerne til at tage disse Problemer op og imødegaa de Følger, der flyder af dem, er der endnu nogen Uenighed og formentlig endnu en vis Vej tilbage, inden vi kan mødes. Men jeg anerkender Grundtonen i Ministerens Tale.

I de gode gamle Dage var det Idealet i dette Land, at Danmark burde ingen Udenrigspolitik have. Dette Ideal blev senere overført til Handelspolitikken: et lille Land stod sig bedst ved ingen Handelspolitik at have. Nu vakler Grunden selv under de mest faste i Troen, og har man ikke været klar over det før, vil enhver forstaa det af den Tale, den højtærede Udenrigsminister holdt. Den højtærede Udenrigsminister fremstillede det dog saaledes, at Hovedaarsagen til de Vanskeligheder, der er skabt for dansk Eksport rundt omkring, var ret beset den aftagende Købeevne i de af Krigens Følger og Krigsafviklingen særlig stærkt ramte Lande, som ogsaa er vore Markeder. Det var denne Konklusion, jeg i høj Grad beklager. Den viser en fundamental Fejltagelse, og den gør, at jeg maa rette et Par Bemærkninger til den højtærede Minister, thi det er ikke saaledes, at det udelukkende eller rettere i første Række er den aftagende Købeevne, der er Aarsagen. Det er — jeg synes, vi skal se Sandheden i Øjnene — de forhøjede Toldsatser, der har ramt vor Eksport, og hvis Følger vi lider under. Jeg kan henvide den højtærede Udenrigsminister til Bladet „Politiken“s Meddelelse i Dag om Baggrunden for den forhøjede Smørnotering. Der nævnes deri, hvorledes Virkningerne har været baade i Belgien og Frankrig.

Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere dette Blad. Der siges, at Stramningen paa Smørmarkedet skyldes bl. a.

„store Indkøb fra Frankrig, hvor man snart venter Grænserne lukket for udenlandsk Smør. Lukningen vil komme, naar det for Resten af Aaret tilladte Indførselskvantum er kommet ind i Landet. Men ogsaa i Belgien frygter man Restriktioner af Hensyn til den hjemlige Produktion. Importørerne er stærkt nervøse og venter en betydelig Forhøjelse af Smørtoldsatsen. Følgelig sikrer de sig ved forøgede Opkøb, hvad der forklarer den stærke Efterspørgsel ogsaa fra dette Marked.“

Det, der tilsyneladende i Dag er til Glæde og til Gavn for vort Samfund, den forhøjede Smørpris, er altsaa i Virkeligheden kun truende Fare, Stilheden, om man vil Uroen, før den egentlige Storm, der ogsaa vil slaa denne Eksport ned.

Med Hensyn til den anden store Gruppe af vor Eksport, Kød og Kvæg, kan jeg ligeledes henvide til en Notits i det samme Blad, Dagbladet „Politiken“, som jeg antager den højtærede Minister læser. Der var nylig en meget interessant Beretning om Eksport- og Prisforholdene for vort Kød og Kvæg, og der omtales der et Eksempel:

„Kreatureksportør Chr. Hansen i Randers købte for nogen Tid siden 3 Køer for 155 Kr. og videresolgte dem til et Firma i Kiel. Han har nu modtaget Afregning, der viser det overraskende Resultat, at han ikke faar en rød Øre for Kreaturerne. Omkostningerne, hvori der er beregnet 287 Mk. 87 Pf. i Told, beløber sig til 444 Mk. 77 Pf., og den opnaaede Pris for Køerne er 444,03 Mk.“ Der tilføjes i Bladet, at det tyske Firma i Kiel dog havde været saa kulant at give Afkald paa de 74 Pf., hvormed Omkostningerne oversteg Salgsprisen. Det har da med andre Ord kostet Eksportøren 155 Kr. at sælge de 3 Køer. Det Eksempel, der her omtales, er symptomatisk og belysende for vor Eksport i Øjeblikket og for Toldens Indvirkning paa Priserne. Det er altsaa ikke, som den højtærede Minister vilde fremhæve, den *aftagende Købeevne*, det er de *stigende Toldsatser*, der maa bæres af os, og som rammer os med de Følger, som er velkendte for alle, og som bl. a. gør, at der næsten ingen Priser er paa dansk Kød og Kvæg i dette Øjeblik.

Med Hensyn til Belgien vil jeg gerne lige indskyde, at den, om jeg saa maa sige, milde Forstaaelse, som den højtærede Minister gjorde gældende overfor den Forhøjelse